

Εργασία νεοελληνικής λογοτεχνίας : Τι <<βλέπετε>> στην φωτογραφία της εγκατάστασης; Ποιες σκέψεις και ποια συναισθήματα σας προκαλεί;

Καστιγάκη Ειρήνη Χρυσοβαλάντου

Τμήμα : Β'1

Στο συγκεκριμένο έργο του Βλάση Κανιάρη, το οποίο ονομάζεται << Εγκατάσταση >>, αποδίδεται η κατάσταση των μεταναστών μέσα από τις φιγούρες τους. Είναι ένα περιβάλλον που αποτελείται από έξι ανθρώπινες ακέφαλες φιγούρες-ανδρείκελα και εννέα βαλίτσες σε ένα δάπεδο με το σχέδιο για το παιχνίδι <<κουτσό>>, όπου αντί για αριθμούς έχουν χαραχτεί με κιμωλία διάφορες λέξεις (<< αστυνομία αλλοδαπών>>, << κατάσταση κατοικίας >>, << συμβόλαιο εργασίας >>, << προξενεία >>), οι οποίες παραπέμπουν σε στάδια και μηχανισμούς της μεταναστευτικής πολιτικής όσον αφορά το εργατικό δυναμικό. Οι φιγούρες-ανδρείκελα χωρίς κεφάλι και πρόσωπο, αντικατοπτρίζουν την αβέβαιη πραγματικότητα του εκτοπισμού, του κοινωνικού αποκλεισμού, της εθνικής ταυτότητας και της αμφισβιτούμενης υπηκοότητας. Τα γλυπτά στέκονται μακριά το ένα από το άλλο, καθώς αισθάνονται έντονη αποξένωση και μοναξιά. Επιπλέον, τα γλυπτά έχουν τα χέρια τους στις τσέπες τους, κάτι το οποίο δείχνει αδράνεια και προβληματισμό, αφού δεν ξέρουν πού να πάνε και τι να κάνουν, άρα βρίσκονται σε απόγνωση: Το κλίμα αβεβαιότητας και ανασφάλειας που τους διακατέχει για το άγνωστο. Εικόνα η οποία παρουσιάζει το δράμα των μεταναστών και των προσφύγων που αναζητούν καταφύγιο σε μια ξένη και ίσως << αφιλόξενη χώρα >>.

Η φτώχεια, η μιζέρια, ο ρατσισμός, η περιθωριοποίηση, η ουτοπία του πλούτου που κυνηγούν αποτυπώθηκαν στο έργο αυτό. Η προσέγγιση του

καλλιτέχνη είναι κυρίως ανθρωποκεντρική. Όμως αυτό το << δικαίωμα στο όνειρο >> είναι εφικτό; Άλλες φορές ναι και άλλες φορές όχι..... Η εικόνα ανθρώπων κουρασμένων, ταλαιπωρημένων, οι οποίοι εγκαταλείπουν την πατρίδα τους, την οικογένειά τους, τα υπάρχοντά τους και τους φίλους τους για ένα <<καλύτερο αύριο>> προκαλεί ανάμεικτα συναισθήματα. Από τη μία πλευρά είναι στενάχωρο και συγκινητικό να βλέπουμε ανθρώπους που αποφάσισαν να <<ξεριζωθούν>> από τα πάτρια εδάφη και από την άλλη νιώθουμε θαυμασμό για τον αγώνα που δίνουν καθημερινά παρά τον ψυχικό τους πόνο και την άσχημη ψυχολογία τους. Οφείλουμε λοιπόν όλοι, ανεξάρτητα από την καταγωγή, το φύλο, το χρώμα και την θρησκεία αυτών των ανθρώπων, να ευαισθητοποιηθούμε απέναντί τους, να τους στηρίξουμε στην καινούργια τους προσπάθεια και κυρίως να τους σεβαστούμε, δείχνοντας ένα φιλικό και φιλόξενο πρόσωπο.